

ДО ЕФЕСЯН

Розділ: **1** 2 3 4 5 6

РОЗДІЛ: 1

Павло, волею Божою апостол Ісуса Христа, святим, що в Ефесі і вірним у Христі Ісусі:

² благодать вам і мир від Бога, Отця нашого, і Господа Ісуса Христа.

³ Благословен Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, що благословив нас із неба всяким духовним благословенством у Христі.

⁴ Бо в ньому він нас вибрав перед заснуванням світу, щоб ми були святі й бездоганні перед ним у любові.

⁵ Він призначив нас наперед для себе на те, щоб ми стали його синами через Ісуса Христа, за рішенням своєї доброї волі,

⁶ на хвалу слави своєї благодаті, якою він обдарував нас улюбим своїм Сині.

⁷ У ньому маємо відкуплення його кров'ю, відпущення гріхів, згідно з багатством його благодаті,

⁸ що її вилляв на нас щедро, у всій мудрості та розумі.

⁹ Він дав нам пізнати тайну своєї волі, той задум доброзичливий і ухвалений у ньому (Христі),

¹⁰ щоб, коли настане повнота часів, здійснити його - об'єднати все у Христі: небесне й земне.

¹¹ У ньому ми стали також спадкоємцями, призначені наперед рішенням того, хто все чинить за радістю своєї волі,

¹² щоб ми були на хвалу його величі, ми, що вже раніш були свою надію поклали на Христа.

¹³ У ньому й ви, - почувши слово правди, благо-вість вашого спасіння, в яке ви повірили, - були запечатані обіцяним Святим Духом,

¹⁴ що є завдатком нашої спадщини для повного визволення викуплених, на хвалу його величі.

¹⁵ Тому і я, почувши про вашу віру в Господа Ісуса і про любов до всіх святих,

¹⁶ не перестаю дякувати за вас і згадувати вас у моїх молитвах,

¹⁷ щоб Бог Господа нашого Ісуса Христа, Отець слави, дав вам дух мудрости та об'явлення, щоб його добре спізнати;

¹⁸ щоб він просвітив очі вашого серця, аби ви зрозуміли, до якої надії він вас кличе, яке то багатство славної спадщини між святими,

¹⁹ і яка безмірна велич його сили для нас, що повірили, за діянням могутности його сили,

- ²⁰ яку він здійснив у Христі, коли воскресив його з мертвих і посадовив на небі праворуч себе,
- ²¹ вище від усякого начала, власти, сили й володарства та всякого імени, яке б воно не було, не тільки на цьому світі, але й на тому, що буде.
- ²² І він усе підкорив під його ноги й вивищив його понад усе, як Голову Церкви,
- ²³ яка є його тілом, повнотою того, що виповнює все в усіх.

РОЗДІЛ: 2

- І** ви були мертві вашими провинами й гріхами,
- ² в яких ви колись звичаєм цього світу жили, згідно з владою князя повітря, духа, що діє тепер у синах бунту.
- ³ Між тими і ми всі колись жили в наших похотях тілесних, виконуючи примхи тіла і природних нахилів, і були ми з природи дітьми гніву, як і інші.
- ⁴ Та Бог, багатий милосердям, з-за великої своєї любови, якою полюбив нас,
- ⁵ мертвих нашими гріхами, оживив нас разом із Христом - благодаттю ви спасені! -
- ⁶ І разом з ним воскресив нас, і разом посадовив на небі у Христі Ісусі;
- ⁷ щоб у наступних віках він міг показати надзвичайне багатство своєї благодаті у своїй доброті до нас у Христі Ісусі.
- ⁸ Бо ви спасені благодаттю через віру. І це не від нас: воно дар Божий.
- ⁹ Воно не від діл, щоб ніхто не міг хвалитися.
- ¹⁰ Бо ми його створіння, створені у Христі Ісусі для добрих діл, які Бог уже наперед був приготував, щоб ми їх чинили.
- ¹¹ Тож пам'ятайте, ви, колись погани тілом, - яких звуть "необрізанням" ті, що звуться "обрізанням", довершеним рукою на тілі, -
- ¹² що ви того часу були без Христа, відлучені від прав ізраїльського громадянства й чужі заповітам обітниці, без надії і без Бога в цьому світі.
- ¹³ Тепер же в Христі Ісусі, ви, що колись були далекі, стали близькі кров'ю Христовою.
- ¹⁴ Бо він - наш мир, він, що зробив із двох одне, зруйнувавши стіну, яка була перегородою, тобто ворожнечу, - своїм тілом
- ¹⁵ скасував закон заповідей у своїх рішеннях, на те, щоб із двох зробити в собі одну нову людину, вчинивши мир між нами,
- ¹⁶ і щоб примирити їх обох в одному тілі з Богом через хрест, убивши ворожнечу в ньому.
- ¹⁷ Він прийшов звістувати мир вам, що були далеко, і мир тим, що були близько;
- ¹⁸ бо через нього, одні й другі, маємо доступ до Отця в одному Дусі.
- ¹⁹ Отже ж ви більше не чужинці і не приходні, а співгромадяни святих і домашні Божі,
- ²⁰ побудовані на підвалині апостолів і пророків, де наріжним каменем - сам Ісус Христос.
- ²¹ На ньому вся будівля, міцно споєна, росте святим храмом у Господі;
- ²² на ньому ви теж будуєтеся разом на житло Бога в Дусі.

РОЗДІЛ: 3

Ось чому я, Павло, - в'язень Христа Ісуса за вас, поган.

² Думаю, що ви чули про ту спасенну ухвалу Божої ласки, яку він дав мені для вас,

³ тобто, що він дав об'явленням мені знати тайну, як то я описав вам коротко.

⁴ Коли ви це перечитаєте, зможете збагнути, яке я маю розуміння тієї Христової тайни.

⁵ Вона бо не була відкрита синам людським у минулих поколіннях, як то вона тепер відкрита через Духа святим апостолам його і пророкам,

⁶ а саме: що погани мають доступ до такої самої спадщини, і вони члени того самого тіла й мають участь у тій самій обітниці в Христі Ісусі, через Євангелію.

⁷ Я став її слугою за даром благодаті, що нею Бог наділив мене чином своєї сили.

⁸ Мені, найпопсідущому з усіх святих була дана ця благодать: звістувати поганам незбагненне багатство Христа

⁹ і навчити всіх про спасенний задум тієї тайни, що від віків захована була в Бозі, який створив усе;

¹⁰ щоб об'явилася тепер почалам і властям небесним через. Церкву безконечна мудрість Бога,

¹¹ згідно з відвічним рішенням, що його Бог ухвалив у Христі Ісусі, Господі нашім,

¹² в якому маємо сміливість і повний надії доступ через віру в нього.

¹³ Тому благаю вас не падати духом з приводу мого горя, що його терплю за вас, бо воно - ваша слава.

¹⁴ Ось чому я згинаю свої коліна перед Отцем,

¹⁵ від якого бере ім'я все отцівство на небі й на землі;

¹⁶ щоб він дав вам за багатством своєї слави скріпитись у силі через його Духа, на зростання внутрішньої людини,

¹⁷ і щоб Христос вірою оселився у серцях ваших, а закорінені й утверджені у любові -

¹⁸ спромоглися зрозуміти з усіма святими, яка її ширина, довжина, висота і глибина,

¹⁹ і спізнати оту любов Христову, що перевищує всяке уявлення, і таким чином сповнились усякою Божою повнотою.

²⁰ А тому, хто може зробити куди більше за те, чого ми просимо або що ми розуміємо за діючою в нас силою,

²¹ - йому слава в Церкві та у Христі Ісусі по всі роди на віки вічні. Амінь.

РОЗДІЛ: 4

Отож, благаю вас я, Господній в'язень, поводитися достойно покликання, яким вас візвано,

² в повноті покори й лагідности, з довготерпеливістю, терплячи один одного в любові,

³ стараючися зберігати єдність духа зв'язком миру.

⁴ Одне бо тіло, один дух, айв одній надії вашого покликання, яким ви були візвані.

⁵ Один Господь, одна віра, одне хрищення.

⁶ Один Бог і Отець усіх, що над усіма й через усіх і в усіх.

⁷ Кожному з нас дана благодать за мірою Христових дарів.

⁸ Тому й сказано: "Вийшов на висоту, забрав у полон бранців, дав дари людям."

⁹ А те "вийшов" що означає, як не те, що він був зійшов і в найнижчі частини землі?

- 10** Той же, хто був зійшов на низ, це той самий, що вийшов найвище всіх небес, щоб усе наповнити.
- 11** І він сам настановив одних апостолами, інших - пророками, ще інших - євангелистами і пастирями, і вчителями,
- 12** для вдосконалення святих на діло служби, на будування Христового тіла,
- 13** аж поки ми всі не дійдемо до єдності в вірі й до повного спізнання Божого Сина, до звершености мужа, до міри повного зросту повноти Христа.
- 14** Тоді ми не будемо більше малолітками, яких кидають хвилі і яких обносить усякий вітер науки, зводячи на манівці людською хитрістю й обманом.
- 15** Але будемо жити по правді та в любові, в усьому зростаючи в того, хто є головою - у Христа.
- 16** Кожне тіло, складене та споєне всякою в'яззю допомоги, згідно з відповідним діянням кожного члена, від нього бере зріст на будування самого себе в любові.
- 17** Отож, кажу і в Господі вас заклинаю, щоб ви більш не поводитись, як поводяться погани, що ходять у марноті свого ума,
- 18** будши запоморочені умом, далекі від життя в Бозі із-за свого неуцтва, що є в них, та через зачерствілість свого серця.
- 19** Вони, очманівши, віддали себе непогамованій розпусті, щоб з ненаситністю коїти всяку нечисть.
- 20** Та ви не так Христа вивчили,
- 21** як це про нього чули й були навчилися у ньому, як то воно справді є в Ісусі.
- 22** А саме: вам треба позбутися, за вашим попереднім життям, старої людини, яку розтлівають звабливі пристрасті,
- 23** а відновитись духом вашого ума
- 24** й одягнутись у нову людину, створену на подобу Божу, у справедливості й у святості правди.
- 25** Тому, відкинувши брехню, говоріть кожен правду ближньому своєму, ми бо один одному члени.
- 26** Гнівайтесь, та не грішіть! Хай сонце не заходить над вашим гнівом;
- 27** і не давайте місця дияволу.
- 28** Хто крав, нехай не краде більше, а краще хай працює, творивши власними руками добро, щоб він мав змогу дати тому, хто потребує.
- 29** Жадне погане слово нехай не виходить з уст ваших, а лише гарне, що може в потребі повчити, і щоб це вийшло на користь тим, які чують його.
- 30** І не засмучуйте Святого Духа Божого, що ним ви назнаменовані на день відкуплення.
- 31** Усяка досада, гнів, лютість, крик та хула мусять бути викорінені з-посеред вас разом з усією злобою.
- 32** Будьте, натомість, добрі один до одного та милосердні, прощайте один одному, як Бог у Христі вам. простив.

РОЗДІЛ: 5

Будьте, отже, послідовниками Бога, як любі діти,

² і ходіть у любові, за прикладом Христа, що полюбив вас і видав себе за вас, як принос та жертву приємного Богові запаху.

³ Розпуста й усяка нечистота та захланність щоб і не згадувалися між вами, як це й личить святим.

⁴ Так само безсоромність чи балачки безглузді й порожні жарти, - воно бо непристойне; а радше - дякуйте Богові.

⁵ Бо знайте, що жадний розпусник чи нечистий, чи захланний, що є ідолослужитель - не матимуть спадщини у Христовім і Божім царстві.

⁶ Нехай ніхто вас не зводить марними словами, бо, власне, через це спадає гнів Божий на синів бунтівливих.

⁷ Не майте, отже, нічого спільного з ними!

⁸ Ви були колись темрявою, тепер же - світлом у Господі: поведьтеся ж як діти світла.

⁹ Плід світла є в усьому, що добре, що справедливе та правдиве.

¹⁰ Шукайте пильно того, що Господеві подобається.

¹¹ Не беріть участі в безплідних ділах темряви, а радше їх картайте,

¹² бо що ті люди потай виробляють, соромно й казати.

¹³ Все, що ганиться, стає у світлі явним, а все, що виявляється, стає світлом.

¹⁴ Тому говорить: "Прокиньсь, о сплячий, і встань із мертвих, а Христос освітить тебе!"

¹⁵ Тож, уважайте пильно, як маєте поводитися, - не як немудрі, а як мудрі,

¹⁶ використовуючи час, бо дні лихі.

¹⁷ Тому не будьте необачні, а збагніть, що є Господня воля.

¹⁸ І не впивайтеся вином, яке доводить до розпусти, а сповнюйтеся Духом.

¹⁹ Проказуйте між собою вголос псалми й гимни та духовні пісні, співайте та прославляйте у серцях ваших Господа

²⁰ і дякуйте за все завжди Богові й Отцеві в ім'я Господа нашого Ісуса Христа.

²¹ Коріться один одному у Христовім острасі.

²² Жінки нехай коряться своїм чоловікам, як Господеві,

²³ бо чоловік голова жінки, як і Христос голова Церкви, свого тіла, якого він Спаситель.

²⁴ А як Церква кориться Христові, так у всьому й жінки - своїм чоловікам.

²⁵ Чоловіки, любіть своїх жінок, як і Христос полюбив Церкву й видав себе за неї,

²⁶ щоб її освятити, очистивши купіллю води зо словом,

²⁷ щоб появити собі Церкву славу, без плями чи зморшки або чогось подібного, але щоб була свята й непорочна.

²⁸ Так і чоловіки повинні любити своїх жінок, як свої тіла; бо хто любить свою жінку, себе самого любить.

²⁹ Ніхто ж ніколи не ненавидів свого тіла, навпаки, він його годує і піклується ним, як і Христос Церквою,

³⁰ бо ми - члени тіла його.

³¹ Тим то покине чоловік свого батька і свою матір, і пристане до своєї жінки, і вони обоє будуть одне тіло.

³² Це велика тайна, а я говорю про Христа і Церкву.

³³ Нехай же кожний з вас зокрема любить свою жінку так, як себе самого, а жінка нехай поважає чоловіка.

РОЗДІЛ: 6

Діти, слухайтеся в Господі батьків ваших, бо це справедливо.

² Шануй батька свого і матір - це перша заповідь з обітниці:

³ щоб тобі добре було і щоб ти на землі був довголітнім.

⁴ А й ви, батьки, не дратуйте дітей ваших, виховуйте їх у послуші й Напоумленні Господньому.

⁵ Раби, слухайтеся панів сьогосвітніх із страхом та пошаною, у простоті вашого серця, як Христа,

⁶ працюючи не задля ока, щоб подобатися людям, а як Христові слуги, що з душі чинять волю Божу.

⁷ Служіть охоче, як Господеві, а не як людям,

⁸ свідомі того, що кожен одержить нагороду від Господа за те, що зробить доброго, чи то раб, чи вільний.

⁹ І ви, пани, чиніть їм те саме: облиште погрози і знайте, що як для них, так і для вас є Господь на небі, який не зважає на особи.

¹⁰ Нарешті кріпіться в Господі та в могутності його сили.

¹¹ Одягніться в повну зброю Божу, щоб ви могли дати відсіч хитроцям диявольським.

¹² Нам бо треба боротися не проти тіла й крові, а проти начал, проти властей, проти правителів цього світу темряви, проти духів злоби в піднебесних просторах.

¹³ Ось чому ви мусите надягнути повну зброю Божу, щоб за лихої години ви могли дати опір і, перемагаючи все, міцно встоятися.

¹⁴ Стійте, отже, підперезавши правдою бедра ваші, вдягнувшись у броню справедливості

¹⁵ і взувши ноги в готовість, щоб проповідувати Євангелію миру.

¹⁶ А над усе візьміть щит віри, яким здолаєте згасити всі розпечені стріли лукавого.

¹⁷ Візьміть також шолом спасіння і меч духовний, тобто слово Боже.

¹⁸ Моліться завжди в душі всякою молитвою і благанням. І для того, чуваючи з повною витривалістю, моліться за всіх святих

¹⁹ і за мене, щоб Бог, коли уста мої відкрию, дав мені сміливо звістувати тайну Євангелії,

²⁰ якої я посол у кайданах, щоб я говорив сміливо про неї, як мені належить.

²¹ А щоб ви також знали, як зо мною, що я роблю - про те все повідомить вас Тихик, любий брат і мій вірний слуга в Господі,

²² якого я саме вислав до вас на те, щоб ви довідалися про наші справи і щоб він утішив серця ваші.

²³ Мир братам і любов з вірою від Бога Отця і Господа Ісуса Христа.

²⁴ Благодать з усіма, що люблять Господа нашого Ісуса Христа в нетлінності! Амінь.